

vi ikke mange Person-Studier til Brug for Lægfolk. Man maa derfor være Forf. taknemmelig for denne Bog. Det 8. Aarh. før Kr. i Jødefolket næres af de store Profetskikkelser: Amos. Hoseas. Esaias og

209

PRÆSTEFORENINGENS BLAD

Nr. 46.

16. November 1934.

24. Aarg.

øves, og at al sand Gudsdyrkelse rummer en forpugtet og uselvsk Hverdagstjeneste blandt Mennesker. Mod Slutningen møder vi den Tone, som vi ogsaa kan trænge til at høre: Der kan komme Tider, da Guds Ord bliver dyrt i Landet — og saa Forjættelsen: Trods alle Hindringer er der for Israels Folk en Fremtid. — En bedre Hjælp, ogsaa for Præster, til Bibellæsninger over denne Profet, kan jeg vanskeligt tænke mig. Klarhed og Sans for Realiteter er Bogens Præg.

P. N.

Nye Skrifter af Barth og andre. Efter at Barths Hefter i Serien »Theol. Existenz heute« i Sommer blev inddraget af Politiet og forbudt for Bayern, havde han en Overgang tænkt at fortsætte sin »teologiske Eksistens i Dag« »schweigend statt schreibend«. Men han har alligevel ikke kunnet slippe Pennen af Haanden og har nu udgivet to nye Hefter i Serien, af hvilke dog de aktuelle Betragtninger til den kirkelige Udvikling af politimæssige Grunde har maattet udgaa og foreløbig kun findes »zwischen den Zeiten«.

Det er to tiltalende, afdæmpede Foredrag, det ene med Diskussionsindlæg, som B. har holdt i Sommer under sin Ferie i sit Hjemland Sveits. Begge tager Sigte paa den praktiske Forkyndergerning (»Der Christ als Zeuge« og »Der Dienst am Wort Gottes«) og viser os den Barth, vi kender og stadig lytter til, baade den skriftkloge og bundne Teolog i al hans originelle Ensidighed og den vidnende og tjenende Forkynder i al hans menneskelige Foreløbighed. I Filosofien er han Platonist, i Teologien Biblicist, men i sin Samtids Historie et Guds Vidne, der spaar alle evangeliske Kirker den samme Skæbne som den tyske. Tolle, lege!

Om selve Kirkestriden foreligger i Serien »Bekennende Kirche« to nye meget værdifulde Hefter, som tager de principielle Spørgsmaal op til en klar og — man skulde synes — afgørende Behandling (T. Pöhlmann: Theologie der Geschichte og K. Frör: Von der Landeskirche zur Reichskirche). Begge gaar ind paa det centrale Spørgsmaal om Guds Aabenbaring og »die deutsche Stunde«, Begivenhederne i 1933. Ogsaa i disse kan Guds Aabenbaring ses, men aldrig direkte, kun indirekte ud fra Aabenbaringen i Kristus som eneste Grundvold for kristen Tro og Kirke. Nationalsocialismen er Guds Doms Fuldbyrkelse om en svunden Tid, men falder samtidig selv ind under samme Dom. Man vil i og for sig ikke modsætte sig Nationalsocialismens Enhedsbestræbelser, men aldrig prisgive Bibelens Kristus som Kirkens eneste Grundvold. — Nyttige Vidnesbyrd i Troens Kamp mod moderne Hedenskab.

Jens Holdt.